

Skatteministeriet

30. juni 2016
J.nr. 16-0789955

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 524 af 21. juni 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Karsten Lauritzen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse præcist, hvilke EU-bestemmelser (eller -principper), der gjorde det umuligt at indføre en forsyningssikkerhedsafgift på biobrændsler uden at lægge afgift på alle leverandører af biobrændsler?

Svar

Afgifter på biomasse har været overvejet flere gange. Alle modeller for afgifter på biomasse indebærer dog særlige udfordringer, fordi afgiftsgrundlaget er vanskeligt at afgrænse, idet der er biomasse overalt i haver, skove osv.

For at få en afgift på biomasse til at fungere i praksis, er det nødvendigt at afgrænse og definere afgiftsgrundlaget og undtage det, som det ikke er praktisk muligt at lægge afgift på, fx brænde fra private haver. Sådanne undtagelser indebærer, at noget biomasse ikke pålægges afgift, mens andet biomasse pålægges afgift. Afgiftsmæssig forskelsbehandling af de samme produkter, her biomasse, kan indebære statsstøtte og diskrimination efter EU-reglerne.

Ved fastsættelsen af afgifter på biomasse og de nødvendige afgrænsninger skal EU's regler om statsstøtte og diskrimination derfor iagttages.

Efter EU's regelsæt om statsstøtte vil der være tale om statsstøtte, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- Der skal være tale om offentlige midler eller fordele, der kan tilregnes myndighederne
- Der skal være en økonomisk fordel
- Fordelen skal tilfalde en afgrænset gruppe af modtagere (selektivitet)
- Modtageren skal udøve økonomisk virksomhed
- Der skal være risiko for forvrejning af konkurrencen
- Samhandelen mellem EU's lande skal være påvirket

Der er tale om elementer af diskrimination, hvis en afgift belaster udenlandske EU-producenter af fx brænde hårdere end nationale producenter af fx sankebrænde.

Indførelse af en ny generel afgift på biomasse til rumvarme ("forsyningssikkerhedsafgift", FSA) var en del af Energifaen 2012. Afgiften skulle bidrage med et betydeligt provenu på ca. 2,8 mia. kr. i 2020 (2011-priser).

Aftalen indebar, at afgiftsgrundlaget skulle omfatte alt "handlet" biomasse til opvarmningsformål, dvs. også biomasse til individuelle varmeanlæg, fx brænde, træpiller og halm.

Det betød, at biomasse, der kunne anvendes til opvarmning, skulle omfattes af afgift, også rafer, halm til hestestrøelse, sankebrænde osv., for at undgå omgåelse og EU-problemer. Hvis det kunne dokumenteres, at biomasse blev anvendt til andre formål end opvarmning, kunne afgiften godtgøres. Det var nødvendigt at indføre en række bagatelgrænser for, at afgiftsmodellen kunne fungere.

Efter lovforslaget om FSA havde været i høring, var der ikke politisk accept af afgiften. Den blev derfor ikke gennemført. Afgiften indebar desuden en række EU-retlige udfordringer i forhold til de valgte afgrænsninger, men kom aldrig til egentlig vurdering i Europa-Kommissionen.

Det vil være en langvarig og krævende opgave at finde en afgiftsmodel for en afgift på biomasse, der kan fungere i praksis og kan godkendes i EU.